

POGLAVLJE II

Osnovna pojašnjenja

Vlada je poslodavac i vlast zajedno.

Sindikata je dobrovoljno udruženje radnika, koji Statutom i drugim pravilima utvrđuju način djelovanja na tržištu rada i kapitala, a u svrhu zaštite svojih ekonomskih i socijalnih interesa, kako je to regulirano Ustavom zemlje. Sindikat je nevladino tijelo i socijalni partner Vladi kao poslodavcu i drugim poslodavcima na tržištu rada. Sindikat mora već po osnovi svojeg dobrovoljnog i interesnog udruživanja i plaćanja rada tog udruženja biti pod kontrolom radnika i to : organizacijski, financijski kao i sveukupno djelovanje prema radniku i njegovom interesu, a ne pod kontrolom vlasti, kao što je to do sada, što će u daljnjem navodu biti pojašnjeno.

Socijalni partneri su dvije različite strukture, različitih ciljeva i rezultata i vezi s time različitih strategija na zajedničkom segmentu društva, a to je u konkretnom slučaju, tržište rada i kapitala.

U 15 godina uvođenja novog poretka zemlje, djelovanje socijalnih partnera, i to isključivo Vlade i sindikata, svodio se na to, da je Vlada kao partner postigla cilj, provela je preustroj u privredi, a da joj radnik nigdje nije smetao, dok su sindikati došli do financijskog sloma, a radnici najvećim dijelom ostali bez posla i pali na samo dno po mjerilima vrijednosti rada ili zaštite. ZAŠTO? Kada je promijenjen Ustav zemlje, rad sindikata tada jedinog SSSH trebao je završiti s radom, zbog zakonske regulative njegovog rada u prethodnom sustavu zemlje, ali ne samo da nije, već je njegov rad i dalje po novom neustavnom Zakonu o radu zakonodavno reguliran i to u ključnim člancima, 182 (zaštita rada sindikalnog povjerenika) i čl. 182 a) (ubiranje sindikalne članarine), a to im je omogućila Vlada kao socijalni partner, dakle kupila je sindikate i još k tome ih je podijelila, tako da danas u jednoj grupaciji imamo nekoliko grupacija sindikata, dakle dodatno je radnika oslabila Radnicu su mijenjali sindikate jer nisu imali kvalitetan servis, ne znajući da s time tonu u još veće probleme.

ŠTO JE NEUSTAVNOM ZAKONSKOM REGULATIVOM RADA SINDIKATA, DOBILA VLADA, ŠTO SINDIKALCI A ŠTO RADNICI?

Vlada kao poslodavac uspjela je osigurati za svoje potrebe rada socijalne partnere, koje radnici plaćaju i zabraniti rad sindikata na tržištu rada i kapitala, što odgovara čudi poslodavca.

Sindikanci su dobili sigurne plaće, javni utjecaj i oslobođeni su svakog rada na tržištu, jer oni imaju znanje, a to bi smetalo Vladi, pa je to po zakonu ostala isključiva briga sindikalnog povjerenika –radnika amatera.

Radnicu su dobili opasnost, jer je sindikat za njega postao skriveni neprijatelj, jer je kroz njega djelovala Vlada kao poslodavac i vlast i jasno pljačku na platnim listama i zato je ovdje gdje je danas (plaćanje postojećih sindikata ima svrhu financiranja vlastitih ubojica).

ŠTO JE TO SINDIKALNA PODRUŽNICA I SINDIKALNI POVJERENIK ?

To je sindikalno tijelo, koje sindikat može imati u svoj organizaciji, ali ne može zakonom biti zaštićen njegov rad, jer zakonom se regulira rad državnih tijela, a ne nevladinih udruga.

Sindikalni povjerenik, nije odgovorna, nije plaćena i nije stručna osoba sindikata i ne može se očitovati prema poslodavcu, niti u javnosti, to je čista podvala Vlade radnicima, da bi stručni rad sindikata zabranila i makla sa tržišta, jer je ista, opet, neustavno na tržištu rada i kapitala U članku 182 a) i 187 a) Zakona o radu omogućuje se uvođenje još dodatno solidarne članarine za sve zaposlene, jer su sindikalci došli do financijskog sloma, pa ih treba spašavati, a to opet omogućuje Vladi da dugoročno osigura rad socijalnih partnera i zabrani svaki rad sindikata na tržištu rada, a to znači da bi radnik dugoročno ostao bez vrijednosti i bilo kakve zaštite i kontrole, a sve bi zvonilo od sindikata kao do sada, što to nije mudro za Vladu kao poslodavca i socijalnog partnera.

Zato sindikalci, nisu dorasli poslu i vremenu u kojem rade, niti su to moralni ljudi, već prodane duše, koji zbog prije svega svoje neustavnosti postojanja i pogubnih rezultata rada moraju hitno otići i napustiti radničku imovinu. Zadarska Županije nema ekonomskog interesa da sredstva radnika kroz članarinu šalje Zagrebu, već to mora ostati ovdje, a u svrhu zaštite i privrednog razvoja u cjelini.

Vlada i Sabor su pogazili Ustav zemlje, što je jedina odgovornost prema radnicima, a to opet znači da društvo nije dobro demokratski postavljeno. Ne može Sabor birati članove Ustavnog suda, da bi isti radili na korekciji rada Sabora. Ustavni sud trebaju birati građani i kada se donose zakoni u Saboru, predstavnik Ustavnog suda mora imati snagu veta za nepoštivanje Ustava i to je garancija da će građani biti zaštićeni od vlasti, koja ima moć i novac, a sudovi nam neće biti zatrpani, jer će društvo djelovati snažno preventivno.